

Wim Vonk is als docent tekenen verbonden aan de Gerrit Rietveld Academie waaraan hij evenals aan de Kungligen Akademien Der Frie Kunstler in Stockholm studeerde. Zijn oeuvre bestaat o.a. uit assemblages en bewegende installaties die geluid produceren. De laatste jaren ontstaan deze in samenhang met Afrikaanse sculpturen en maskers uit de collectie van Klaas de Jonge. Deze studeerde antropologie en sociologie in Amsterdam en Parijs, streed als mensenrechtenactivist in de jaren 80 tegen de apartheid in Zuid-Afrika en kreeg landelijk bekendheid door zijn arrestatie en vlucht aldaar en de daaropvolgende ballingschap in de Nederlandse Ambassade in Pretoria. Hij werkte onder meer in Tanzania, Senegal, Mozambique, Zimbabwe en Rwanda waar hij als afleiding voor zijn werk kunst ging verzamelen. Klaas de Jonge: "Ik werkte in Rwanda als chef van een project om de situatie in gevangenen te verbeteren. Het ging om 130.000 mensen die nog niet waren berecht en waarvan nauwelijks dossiers bestonden. Ik deed onderzoek naar alternatieve recht spraak, een volksrechtspraak die de verzoening moest bevorderen tussen de Hutus en de Tutsis en werkte zodoende met ontelbare moordenaars en slachtoffers en nam eindeloos interviews af. Dat raak je niet zo snel kwijt. Kunst was een manier om met esthetische dingen bezig te zijn. Beelden en maskers hadden een enorme therapeutische waarde: het zien, de verhalen horen, het sociale contact eraan verbonden, dat gaf mij een goed gevoel. Het is geen statische kunst. In Afrika is kunst een totaalverschijnsel. Beelden krijgen er vanwege de verschillende soorten initiaties en daarbij behorende verhalen ook steeds andere betekenissen. Zo ontstaat er een verdieping van kennis. Deze beelden horen bij ceremonies en daar is Wim ook mee bezig. Hij maakt er zijn eigen verhaal van, combineert traditionele met moderne kunst, maakt het weer deel van een groter geheel. En hij gebruikt ze zonder ze aan te tasten, het past er gewoon in. Het is een prachtige manier er iets mee te doen. Ik ben meer de toeleveraar, de genieter. Hij is de kunstenaar". Wim Vonk: "de manier waarop klaas met zijn verzameling omgaat inspireert mij". Wim Vonk steekt een masker een pijp in de mond. Alleen is het geen pijp maar de wit geglazuurde kop van een oude telefoonpaal. Hij maakt nissen uit kastjes en kisten, waarop of waarin tussen collages en eigen schilderwerk beeldjes hangen, staan of zijn vastgebonden. Zijn Afrika - eiland is een installatie met groepen beelden op een houtwerkbank. Eronder slaat een kwast verbonden aan een ventilator tegen een gitaar en een trommel. Vanuit het midden draait een soort wasmolen vol met aan draadjes verbonden objecten van westerse makelij. Ze slepen over de grond, bungelen, klingelen, raspen en stoten tegen elkaar, omcirkelen het eiland met klank en beweging. Ik combineer de maskers en beelden niet zozeer uit esthetische overwegingen met mijn eigen werk, maar ik gebruik ze eerder schilderkunstig op kleur, vorm en structuur, kortom als materiaal. Wim Vonk speelt met contexten en laat daardoor een nieuwe werkelijkheid ontstaan die tevens de traditionele grenzen verlegt van de tentoonstellingcultuur rondom etnologische kunst. Een statement om niet te missen.

Op 18 maart 20.30 zullen de Maskerman en de Orgeldraaiër optreden in Zaal 100. Vanaf een door Wim Vonk speciaal ontworpen stoel, als een media center, is contact met Klaas de Jonge, die dan in Burundi verblijft, mogelijk om enkele kunstwerken van een verhaal te voorzien.

Opening expositie donderdag 4 maart v.a. 20.00 uur.

THE MASKMAN AND THE ORGANGRINDER

Wim Vonk teaches at the Gerrit Rietveld Academy. He received his own education also at the Rietveld, where he studied painting and drawing. He prolonged his studies at the Grafik Skolan Kungliga Akademien för de fria Konsterna in Stockholm. In his current work he assembles objects trouvés and tidbits, recreating these into installations. many of them able of motion and productive of sound. Over the past two years he has incorporated into his installations African sculptures and masks from the collection of Klaas de Jonge. De Jonge studied anthropology and sociology in Amsterdam and Paris, was a human rights activist in the 80's against Apartheid in South Africa and produced global attention by being arrested and by his refuge into the Dutch Ambassy in Pretoria, where he stayed in exile for almost 2 years. He worked in Tanzania, Senegal, Mozambique, Zimbabwe and Rwanda, where he started to collect African Art as diversion from his work as a researcher promoting the reconciliation between Hutus and Tutsis. Working with endless numbers of murderers and victims, he took hundreds of interviews. De Jonge: " You don't shake that off easily". Looking at art was a way of looking at things from an esthetic point of view. Sculptures and masks had a great therapeutic value to him. To see them, touch them, to hear the stories surrounding them and to enter the social contacts they afforded, gave him great joy. "It is not static art. In Africa art is a complete event. For example sculptures get a different meaning when you know they are also used in different rituals and the stories that go along with it. In that way there is a deepening of knowledge. These sculptures belong to ceremonies and that is also what Wim is doing". Wim creates his own ceremonies. He combines traditional and contemporary art and in a way that makes them part of a bigger picture. And he uses these elements with respect, always looking how they can fit together. It is a beautiful way to create. I just offer the supplies, I am the spectator. He is the artist. Wim Vonk: "for me Klaas is the inspiration, the way his beliefs and his actions agree, and the way he shares his collection is a very good example of that". Wim Vonk puts a pipe in the mouth of a mask, but the pipe is no pipe but a big white ceramic head of an old telephone-post. He creates nooks by putting together crates and boxes. In these he integrates collage and painting with sculptures attached: standing, hanging or tied up . His 'Island of Africa' is an installation composed of groups of sculptures on an old wooden workbench. From beneath, a ventilator mounted with a brush lightly strokes guitar strings and also a drum. On top a revolving electrical appliance is placed fitted with objects of western origin and all kinds of wire. They are dragged along the floor, dangling, clanging, scraping and bumping against each other, thus circling the island with color, form, sound and movement. "I am working in different layers of cultural heritage, thus I combine the masks and sculptures with my own work not so much from an esthetical point of view, but more like a painter, choosing them on their colour, texture or even how they are repaired." Wim Vonk plays with contexts and in that way he creates a new reality, that also replaces boundaries of the culture of exhibiting ethnological art. Don't miss this statement! On 18 March 20.30 hrs. The Mask man and the Organ grinder will perform. Wim Vonk has especially designed a chair, as a media center in order to contact Klaas de Jonge, who at that time will be in Burundi. Opening exhibition thursday 4 maart v.a. 20.00 uur. performance!!! the Maskman and the Organgrinder 18 march 20.30 hrs.

[top](#)